

**ЗА ПРЕКОДИФИКАЦИИТЕ НА КНИЖОВНИЯ БЪЛГАРСКИ ЕЗИК
ВЪВ ВАРДАРСКА И ЕГЕЙСКА МАКЕДОНИЯ
(ВЪРХУ ДОКУМЕНТАЛНИ СЪПОСТАВКИ)**

АНА КОЧЕВА, ИВАН КОЧЕВ

Българският език отчита рекорден брой на опити за писменорегионални кодификации – шест. От тях три са в Гърция: „абecedарният“ опит от 1925 г.; „егейско-македонският“ от 1953 г. и „помашкият“ от 1995–1996 г. Една кодификация (независимо от книжовнобългарската) е извършена в унгарски (станал след това румънски) Банат. Една кодификация през 30-те години на XX в. се извършва в Съветска Украйна, а след края на Втората световна война и в Р Македония. От тези шест кодификации три (две в Гърция – „абecedарската“ и „помашката“, и една в Банат) са извършени въз основа на диалекти и три (в Егейската част на Гърция; в Р Македония и в Украйна) – на базата на книжовния български език. В последните три случая всъщност не става дума за първична кодификация, а за повторна кодификация, т.е. за (пре)кодифициране на вече създаден (още през Възраждането) и дълго използван книжовен български език.

Ключови думи: прекодификации, книжовен български език, писмено-регионални норми, Вардарскомакедонска, Егейскомакедонска, плурицентризъм

✉ *Доц. д-р Ана Кочева, проф. д-р Иван Кочев*
Секция за българска диалектология и лингвистична география
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ при БАН
бул. „Шипченски проход“ 52, бл. 17, 1113 София, България
anak@abv.bg

Публикувано: 30 март 2018